

Streszczenie. Katecheza I. Ks. Jan Bartoszek. Eucharystia – dar i zadanie. Obecność Chrystusa w zgromadzeniu eucharystycznym, w kapłanie, słowie Bożym oraz chlebie i winie.

„... Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim...” (J 6,48-59)

Katechizm Kościoła Katolickiego [1377] mówi: Eucharystyczna obecność Chrystusa zaczyna się w chwili konsekracji i trwa, dopóki trwają postacie eucharystyczne. Cały Chrystus jest obecny w każdej z tych postaci i cały w każdej ich części, a więc łamanie chleba nie dzieli Chrystusa. (por. Sobór Trydencki: DS1641)

Chrystus, ustanawiając sakrament Eucharystii, polecił: „To czyńcie na moją pamiątkę”. Kościół od czasów apostołów wiernie wypełniał to polecenie, a sprawowanie Eucharystii stało się wydarzeniem, wokół którego koncentrowało się życie Kościoła.

Rozważając obecność Chrystusa w zgromadzeniu eucharystycznym, w kapłanie, słowie Bożym oraz chlebie i winie, warto zatrzymać się nad znaczeniem terminu „obecność”. Słowo „obecność” wskazuje na istnienie cechujące się głębią relacji, wychyleniem ku dobru drugiego. Obecność zakłada zawsze istnienie „dla”. Kocham więc jestem. Obecność jest duchowym aktem jednej osoby, które w sposób wolny komunikuje się drugiej osobie. Bóg Biblii jest Bogiem z nami, to Bóg obecny. W sposób pełny i ostateczny objawia się On w Eucharystii. Chrystus jest cały dla innych. Wieloraka obecność Chrystusa w Kościele, znajdująca swój szczyt w Eucharystii, wypływa z nieogarnionej miłości Boga, który ciągle daje siebie ludzkości w Jezusie, w mocy Ducha Świętego. Kościół, Ciało Chrystusa ma świadomość stałej obecności Pana w swoim życiu. Ta obecność przybiera szczególną postać podczas sprawowania liturgii.

Sobór Watykański II w Konstytucji o liturgii *Sacrosanctum concilium*, wymienia formy obecności Chrystusa podczas celebracji: w zgromadzonym ludzie, w osobie

kapłana celebrującego, w słowie Bożym, pod eucharystycznymi postaciami Chleba i Wina, w sakramentach (KL7).

1. Obecność w zgromadzonym ludzie – „*gdzie są dwaj albo trzej zgromadzeni w moje imię, tam jestem pośród nich*” Mt 18,20. Obecność Syna Bożego w zgromadzonym ludzie przejawia się we wspólnym śpiewie, aklamacjach, w tych samych gestach i postawach, które przyjmują podczas celebrowanej liturgii wszyscy jej uczestnicy.
2. Obecność w osobie kapłana – kapłan działa „*in persona Christi*”, to znaczy w szczególnym przyporządkowaniu do osoby Chrystusa, na mocy sakramentu święceń. Kapłan uobecnia Chrystusa Kapłana, Proroka i Króla.
3. Obecność w słowie Bożym – gdy czyta się i wyjaśnia w Kościele Pismo Święte, On sam przemawia do swojego ludu. Ważną rolę odgrywają lektorzy, kantorzy, diakoni i sam celebrans. Są wezwani, aby głosić słowo. Konieczne jest odpowiednie przygotowania tych osób, aby rozumiały święty tekst, umiały go odczytać w zgromadzeniu i chciały żyć jego treścią.
4. Obecność w sakramentalnych znakach Chleba i Wina – w Najświętszym Sakramencie Eucharystii są zawarte prawdziwe, rzeczywiste i substancjalne Ciało i Krew wraz z duszą i Bóstwem Jezusa Chrystusa, a więc cały Chrystus.
5. Obecność w sakramentach – Św. Augustyn w swoich homiliach mówi, że gdy ktoś chrzci, sam Chrystus chrzci. Podobnie można powiedzieć w odniesieniu do wszystkich sakramentów.

Rzeczywista obecność Chrystusa pośród nas to nie tylko dar, ale również odpowiedzialność i zadanie. Czemu służyłby sakrament, gdyby został tylko „uczyniony”, ale nie byłby „przyjęty”? Orygenes, św. Augustyn czy św. Bernard, odnosząc się do wcielenia pytali: Cóż mi z tego, że Chrystus narodził się kiedyś z Maryi w Betlejem, jeśli przez wiarę nie narodził się również w moim sercu?